

ຄວາມສຳຄັນຂອງປ່າໄມ້ຕໍ່ອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ

ປ່າໄມ້ ທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ລະບົບນິເວດວິທະຍາ ທີ່ລວມມີປ່າໄມ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ຊ່ວຍໃນການຮັກສາຄຸນນະພາບນ້ຳ ແລະ ການປ້ອງກັນຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຈາກສິ່ງທີ່ເປີ້ເປື້ອນ. ປ່າໄມ້ເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງອຸທິກກະສາດ ຂອງອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງທີ່ ຫລໍ່ລ້ຽງສາຍນ້ຳ ແລະ ແມ່ນ້ຳ ທີ່ໄຫລຕະຫລອດ, ໃຫ້ສານອາຫານ ແລະ ການພັດເອົາຂອງແຂງເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດເປັນສາຍນ້ຳ ແລະ ໜ້າຕັດຂອງດິນ ການປົກຄຸມ ແລະ ລະບົບຮາກໄມ້ ໄດ້ສ້າງຄວາມໝັ້ນຄົງແກ່ດິນ, ປ້ອງກັນຕໍ່ການເຊາະເຈື່ອນໄລຍະມີລິມພະຍຸ ແລະ, ແມ່ນຊ່ວຍປ້ອງກັນການຖະຫລົ່ມຂອງດິນ ໃນເຂດພູຜາ. ໂດຍການກັກເກັບນ້ຳ ແລະ ປ່ອຍນ້ຳລົງສູ່ສາຍນ້ຳຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ປ່າໄມ້ໄດ້ຫລຸດຜ່ອນໄພນ້ຳຖ້ວມ ໃນໄລຍະລະດູຝົນ.

ເປັນທີ່ຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າ, ຖ້າຫາກປ່າໄມ້ຖືກຕັດໄປ, ການປົກປ້ອງຈາກປ່າໄມ້ທີ່ມີຢູ່ ກໍ່ຖືກສູນເສັງໄປນຳ, ຜົນທີ່ຕາມມາກໍ່ຄືເກີດມີການປ່ຽນແປງຕໍ່ສາຍນ້ຳ ແລະ ແມ່ນ້ຳ ໂດຍການເພີ່ມການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ການສູນເສັງດິນ, ດິນຖະຫລົ່ມ ແລະ ໄພນ້ຳຖ້ວມ. ພື້ນທີ່ອັນກວ້າງໃຫຍ່ໃນປະເທດໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຈາກການສູນເສັງໂດຍດິນຖະຫລົ່ມ ແລະ ໄພນ້ຳຖ້ວມຍ້ອນການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ. ການຕັດໄມ້ ຈາກປ່າໄມ້ເຂດນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ດິນທາມ ໃນປະເທດກຳປູເຈັງ ແລະ ຫວຽດນາມ ໄດ້ທຳລາຍທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປາ, ນົກ ແລະ ອົງຄະທາດທີ່ນົກແລະປາກິນເປັນອາຫານ.

ປ່າໄມ້ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງໄດ້ໃຫ້ການບໍລິການຫລາຍໆຢ່າງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເສັງເງິນ ເຊັ່ນ ການສະໜອງໄມ້ທ່ອນ, ອາຫານ, ເຊື້ອໄຟ ແລະ ສະໝຸນໄພທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄຸນຄ່າ ເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສໃຫ້ແກ່ ຊີວະນາໆພັນຂອງສັດ ແລະ ພືດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ປ່າໄມ້ແມ່ນລະບົບປັບແລະຫັນຕອງອາກາດຕາມທຳມະຊາດ, ຊຶ່ງມີຊັບເອົາຄວາມຮ້ອນຈາກຕາເວັນ ແລະ ອາຍກາກໂບນິກ, ບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ໂລກຮ້ອນ; ພືດໃນປ່າໄມ້ຊຶ່ງມີຊັບເອົາສິ່ງປົນເປື້ອນໃນອາກາດ ແລະ ສິ່ງທາດອົກຊີອອກມາ. ສຳ

ລັບປະຊາຊົນພື້ນເມືອງ, ປ່າໄມ້ເປັນເປັນສະຖານທີ່ສັກສິດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ສຳຄັນ ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າຍັງບໍ່ຖືກພັດທະນາດີກໍ່ຕາມ, ປ່າໄມ້ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງແມ່ນມີທ່າແຮງ ໃນການດຶງດູດນັກທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເປັນສະຖານທີ່ ຊຶ່ງຄຸນຄ່າທາງດ້ານສຸນທຣີຍະພາບ ແລະ ເປັນທີ່ພັກຜ່ອນ.

ຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມີຢູ່ແລ້ວ ໂດຍປາສະຈາກການຊ່ວຍເຫລືອ ຫລື ຄວາມພະຍາຍາມໃດໆຂອງມະນຸດ, ປ່າໄມ້ທຳມະຊາດ ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງບໍ່ຕ້ອງການມີການຮັກສາຢ່າງຈິງຈັງ ພຽງແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຖືກປົກປ້ອງ ຈາກການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ໄປທາງທີ່ຜິດ.

ໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ປ່າໄມ້ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ

ມີການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ໄປທາງທີ່ຜິດແນວໃດ ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງໃນປະຈຸບັນ?

ໄພອັນຕະລາຍສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ຮຸນແຮງ ແມ່ນມາຈາກການຕັດໄມ້ຜິດກົດໝາຍ, ການຕັດໄມ້ເພື່ອການຄ້າເກີນຂອບເຂດ, ແລະ ການຕັດໄມ້ຊະຊາຍ ທີ່ວ່າອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ, ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ການຄວບຄຸມໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ມີບໍ່ພຽງພໍ ເພື່ອຄວບຄຸມ ການຂຸດຄົ້ນປ່າໄມ້ຜິດກົດໝາຍ, ເກີນຂອບເຂດ, ແລະ ແບບທຳລາຍ. ໃນປະເທດກຳປູເຈັງ, ຄາດວ່າແຕ່ລະມື້ມີລົດບັນທຸກໄມ້ທ່ອນປະມານ 2500 ຄັນ ທີ່ຂົນສົ່ງໄມ້ອອກຈາກປະເທດ, ເຊິ່ງສິ່ງຜົນໃຫ້ເກີດມີການສູນເສັງປ່າໄມ້ 250,000 ເຮັກຕາ ແຕ່ລະປີ. ມີພຽງແຕ່ປ່າໄມ້ 4.5% ໃນ ສປປ ລາວຖືກພິຈາລະນາວ່າ ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ພື້ນທີ່ປະເທດໄທໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງມີການປົກຫຸ້ມຂອງປ່າໄມ້ພຽງແຕ່ 13%, ໄດ້ມີການຫລຸດລົງ 69% ໃນຊ່ວງ 30 ປີຜ່ານມາ. ຢູ່ຫວຽດນາມປ່າໄມ້ 30% ສູນເສັງໄປໃນ 30 ປີຜ່ານມາ, ປ່າໄມ້ໃນ ສາມຫລ່ຽມແມ່ນ້ຳຂອງມີການປົກຫຸ້ມພຽງແຕ່ 9% ໃນປີ 1991

(ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ, 2000; ຄະນະກຳມາທິການແມ່ນ້ຳຂອງ, 1997).

ການເກັບໄມ້ພື້ນ ໂດຍປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນກໍ່ປະກອບສ່ວນຢ່າງສຳຄັນເຊັ່ນດຽວກັນ ຕໍ່ການສູນເສັຽປ່າໄມ້ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜົນກະທົບທັງໝົດຖ້າປຽບທຽບໃສ່ກັບການຕັດໄມ້ ເພື່ອການຄ້າແລະ ແບບຜິດກົດໝາຍແລ້ວ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນຈະແຈ້ງເທື່ອ. ການຈູດປ່າໄມ້ ເພື່ອບຸກເບີກພື້ນທີ່ປູກຝັງແລະ ເປັນທີ່ຖ່າຍຮັບສິດແມ່ນອີກເຫດຜົນໜຶ່ງ ຂອງການສູນເສັຽ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນພືດຫາຍາກທີ່ມີຄ່າ ໂດຍຜູ້ຂຸດຄົ້ນຕ່າງໆ ກໍ່ເຮັດໃຫ້ມີການທຳລາຍທີ່ຢູ່ອາໄສໃນປ່າໄມ້ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ປ່າໄມ້ ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງແມ່ນເປັນແບບວົງຂີດ (spiral); ການຂຸດຄົ້ນປ່າໄມ້ ເຮັດໃຫ້ອັດຮາໂລກຮ້ອນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ ເຊິ່ງເພີ່ມຄວາມກົດດັນຕໍ່ປ່າໄມ້ທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ໂດຍແມ່ນການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເຫດການໄພໄໝ້ປ່າ.

ຜົນສະທ້ອນຈາກການສູນເສັຽປ່າໄມ້ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ

ນອກຈາກຜົນກະທົບຕໍ່ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂອງອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ໃນລັກສະນະຂອງການເພີ່ມການເຊາະເຈື່ອນ, ການຕົກຕະກອນ, ຄວາມຊຸ່ນ, ດິນຖະລົ່ມ ແລະ ການສູນເສັຽບ່ອນເພາະໄຂ່ ແລະ ແຫລ່ງອາຫານປາ ແລະ ໃນຕົງເລສາຍແລ້ວ, ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ແມ່ນເຮັດໃຫ້ຊີວະນາໆພັນຫລຸດລົງ, ທຳລາຍທີ່ຢູ່ອາໄສສັດບົກ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ ກໍ່ຕໍ່າລົງ, ຍ້ອນທາດອາຫານສ່ວນໃຫຍ່ ໃນລະບົບນີ້ ເວດຂອງປ່າໄມ້ແມ່ນຢູ່ໃນຕົ້ນໄມ້ ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນດິນ. ຢູ່ເຂດສາມຫລ່ຽມແມ່ນ້ຳຂອງ, ການທຳລາຍປ່າຊາຍເລນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຝັງທະເລສຳພັນຕໍ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການເຊາະເຈື່ອນຈາກຄື້ນນ້ຳເຮັດໃຫ້ ການບຽດຍິດຂອງນ້ຳເຄັມເພີ່ມຂຶ້ນເຂົ້າໄປໃນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນໃນເຂດສາມຫລ່ຽມ ແລະ ທຳລາຍແຫລ່ງເພາະ

ພັນ ແລະ ແຫລ່ງອາຫານທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນນ້ຳ.

ປ່າປູກ (plantation forests)

ຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ຍືນຍົງຂອງປ່າປູກ ແມ່ນໄດ້ສະເໜີຢູ່ບົດຮຽນທີ 2, ດັ່ງນັ້ນຢູ່ທີ່ນີ້ຈະທົບທວນຄືນສັ້ນໆກ່ຽວກັບປ່າປູກ. ໂດຍປົກກະຕິ, ປ່າປູກປະກອບດ້ວຍຊະນິດພັນຕົ້ນໄມ້ຕ່າງຖິ່ນ (ຄື ບໍ່ແມ່ນພັນທ້ອງຖິ່ນໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ) ເຊິ່ງເປັນຊະນິດທີ່ໃຫຍ່ໄວ, ສະໜອງຄຸນນະພາບເປັນລັກສະນະເສັ້ນໄຍສະເພາະ ແລະ ສາມາດ ຄຸ້ມຄອງໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັບ ພືດກະສິກຳ. ຊະນິດພັນດັ່ງກ່າວ, ສ່ວນໃຫຍ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ໃນລະດັບສູງ ແລະ ໃບຂອງມັນທີ່ລົ່ນລົງສາມາດທຳລາຍຄ່າ pH ຂອງດິນໄດ້. ຍ້ອນການປູກປ່າສ່ວນໃຫຍ່ເປັນການປູກໄມ້ແບບຊະນິດດຽວ ເຊິ່ງພືດຢູ່ກ້ອງຕົ້ນໄມ້ແມ່ນຖືກຄວບຄຸມ, ຊີວະນາໆພັນແມ່ນຕ່ຳ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໃນການທຳລາຍຈາກພະຍາດແມ່ນສູງ ປ່າປູກສະໜອງການປ້ອງກັນຕໍ່ດິນເຊາະເຈື່ອນ ຫນ້ອຍຫລາຍເມື່ອທຽບກັບປ່າທີ່ສະລັບຊັບຊ້ອນ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍປ່າໄມ້ທຳມະຊາດ.

ການໂຕ້ຕອບ ຕໍ່ການສູນເສັຽປ່າໄມ້ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ

ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງປ່າໄມ້ທີ່ມີຕໍ່ຄຸນນະພາບນ້ຳ, ອຸທິກກະສາດ, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ການຄົງຢູ່ທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງປ່າໄມ້ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຂົ່ມຂູ່ທີ່ຮ້າຍແຮງຕ່າງໆ. ບັດນີ້ພວກເຮົາຕ້ອງສຶກສາວ່າຕ້ອງເຮັດຫຍັງກ່ຽວກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ.

ແຜນງານທີ 21 (agenda 21), ບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ຫລັກການຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ໃນກອງປະຊຸມສຸດຍອດໂລກ ປີ 1992 ລະບຸຂໍ້ແນະນຳຕ່າງໆ ສະເພາະຕໍ່ປ່າໄມ້ຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ສ້າງຄວາມກົມກືນລະຫວ່າງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ສະຖາບັນ ແລະ ການວາງແຜນປ່າໄມ້ໃນລະດັບພູມມີພາກ ແລະ ລະດັບຊາດ ໃຫ້ເຂົ້າກັນເພື່ອກຳຈັດຄວາມຊຳຊ້ອນ ແລະ ຄວາມບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ.
- ປະສົມປະສານ, ປະສານງານ ແລະ ກະຈາຍອຳນາດການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ສະຖາບັນຕ່າງໆ ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິຜົນໃນການບໍລິຫານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ລົ້ມເລີກພາລະບົດບາດ ແບບແຂ່ງຂັນ ແລະ ແບບຂັດແຍ່ງກັນເອງ.
- ເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ປະຊາຊົນພື້ນເມືອງ ແລະ ຜູ້ຍິງເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການຕັດສິນບັນຫາ ກ່ຽວກັບປ່າໄມ້ໃນເຂດທີ່ເຂົາເຈົ້າດຳລົງຊີວິດຢູ່.
- ພັດທະນາທັກສະທາງດ້ານວິຊາການ ທີ່ຈຳເປັນໃນການພື້ນຟູປ່າໄມ້ ໂດຍຜ່ານແຜນງານການສຶກສາ.
- ສຶກສາມວນຊົນທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າ ແລະ ວິທີການ ໃນການເບິ່ງແຍງຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້.
- ດຳເນີນການຄົ້ນຄ້ວາ ກ່ຽວກັບນິເວດວິທະຍາ, ວັນນະສາດ ແລະ ການເກັບກ່ຽວປ່າໄມ້.

ຍ້ອນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ປະຊາຊົນພື້ນເມືອງ ມີການພົວພັນແບບພິເສດ ແລະ ຂຶ້ນກັບຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ແຜນງານທີ 21 ມີ ຂໍ້ແນະນຳສະເພາະຕໍ່ປ່າໄມ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ລັດຖະບານຕ້ອງສົ່ງເສີມເອກະລັກ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ສິດທິ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງປະຊາຊົນພື້ນເມືອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດໃນການ:
 - ເຂົ້າຮ່ວມການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ ໃນການສ້າງເສດຖະກິດ
 - ຮັກສາເອກະລັກທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ

- ບັນລຸການດຳລົງຊີວິດທີ່ພຽງພໍ ແລະ ການຢູ່ດີກິນດີ
- ລັດຖະບານຕ້ອງຄິດເຖິງການຄອບຄອງທີ່ດິນເພື່ອປະຊາຊົນພື້ນເມືອງ ໃນການສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຢ່າງຍືນຍົງ.

ການສ້າງຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ແຜນການ ທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ຫຼັກການຕ່າງໆ ຂອງແຜນງານທີ 21 ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງແມ່ນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ ຄະນະກຳມາທິການແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕ່າງໆ ໃນແຕ່ລະປະເທດໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ໂຄງການຍັງຍືນຍົງ ທີ່ກຳລັງມີການແນະນຳ ໃນບາງພາກຢູ່ໃນໂລກ ອາດເປັນຖະໜົນເສັ້ນໜຶ່ງສູ່ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ.

ການຍັງຍືນຍົງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ

ປ່າໄມ້ ມີບົດບາດສຳຄັນຢູ່ ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງລະບົບນິເວດ ຂອງອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ ເຊິ່ງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ ຖ້າປາສະຈາກ ແຜນງານປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງແບບກວ້າງຂວາງ.

ຍ້ອນການເຕືອນໄພຈາກການສູນເສັງປ່າໄມ້ເຂດຮ້ອນ ແລະ ເຂດອົບອຸ່ນ, ຫລາຍປີຜ່ານມາໄດ້ມີຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຢ່າງສູງ ໃນປະເທດເອີຣົບຕາເວັນຕົກ ແລະ ອາເມຣິກາເໜືອ ໃນການຮັບປະກັນວ່າເຄື່ອງຕົບແຕ່ງບ້ານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຂາຍໃຫ້ມວນຊົນ ໄດ້ຖືກເກັບກ່ຽວໃນລັກສະນະແບບບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ນິເວດວິທະຍາ ແລະ ຢ່າງຍືນຍົງ. ພໍ່ຄ້າຂາຍສິ່ງ ແລະ ພໍ່ຄ້າຂາຍປົກລາຍໃຫຍ່ຖືກຮຽກຮ້ອງໂດຍລູກຄ້າໃຫ້ພິສູດວ່າ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ມາຈາກປ່າໄມ້ທີ່ຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງ. ລະບົບການຍັງຍືນຍົງສາກົນຕ່າງໆ ໄດ້ພັດທະນາຄວາມພະຍາຍາມ ເພື່ອໃຫ້ມີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການກວດສອບວ່າ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ໄດ້ບັນລຸວິທີການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ. ມີ 3 ອົງການຍັງຍືນຍົງທີ່ເດັ່ນທີ່ສຸດຄື:

- ອົງການມາດຕະຖານສາກົນ (ISO)
- ສະພາມົນຕີວ່າດ້ວຍການພິທັກປ່າໄມ້ (FSC)
- ອົງການໄມ້ທ່ອນເຂດຮ້ອນສາກົນ (ITTO)

ນອກຈາກນັ້ນ, ເພື່ອຊ່ວຍໃນການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ການເຈາະຕະຫລາດ ໃນເອີຣົບ ແລະ ອາເມຣິກາເໜືອ ການຍັງຍືນປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ ອາດແມ່ນ ຫົນທາງນຳໄປສູ່ໃນການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງ. ຄະນະກຳມາທິການແມ່ນ້ຳຂອງ ແມ່ນຜູ້ສະໜັບສະໜູນ ການຍັງຍືນປ່າໄມ້ຍືນຍົງ ແລະ ເປັນສະມາຊິກຂອງ FSC.

ມາດຕະຖານ ISO 14001

ອົງການມາດຕະຖານສາກົນປະກອບດ້ວຍ ອົງການມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ຈາກເກືອບ 140 ປະເທດ, ແລະ ໄດ້ສ້າງມາດຕະຖານຫລາຍກ່ວາ 13,000 ມາດຕະຖານ ອຸດສາຫະກຳການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ແລະ ອົງການຕ່າງໆ. ລະບົບການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ (EMS) ຕາມມາດຕະຖານ ISO 14001 ແມ່ນອອກແບບ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ເຊິ່ງຜະລິດສິນຄ້າ ຫລື ສະໜອງການບໍລິການ. ລາຍລະອຽດແມ່ນໄດ້ສະເໜີຢູ່ບົດຮຽນວິຊາ F.

ISO 14001 ລະບຸຂໍ້ບັງຄັບໃນການວາງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການກວດສອບ EMS. ຍ້ອນ ISO ເປັນອົງການທີ່ກວ້າງຂວາງ, ISO 14001 ບໍ່ໄດ້ອອກແບບສະເພາະສຳລັບການດຳເນີນວຽກງານປ່າໄມ້ ແລະ ການຕັດໄມ້ສະເພາະ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ມາດຕະຖານເພີ່ມເຕີມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ISO 14061 ທີ່ບັນຈຸຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ ISO 14001 ທີ່ຮຽກຮ້ອງຕໍ່ປ່າໄມ້. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການຍັງຍືນ, ອົງການຕ່າງໆ ຕ້ອງສ້າງລະບົບການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊິ່ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງ ISO 14001 ແລະ, ກັບໂຄງການຍັງຍືນອື່ນໆ ຈຳຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕີລາຄາເປັນໄລຍະ ໂດຍອົງການທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືເອກະລາດ.

ໜຶ່ງໃນໜ້າທີ່ທີ່ອິດທິຮຽກຮ້ອງ ພາຍໃຕ້ ISO 14001 ແມ່ນການໃຈ້ແຍກທຸກໆບັນຫາຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງ (ເຊິ່ງແມ່ນກິດຈະການ, ຜະລິດຕະພັນ, ຫລື ການບໍລິການ ເຊິ່ງສາມາດພົວພັນກັບສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ເປັນສາເຫດເກີດຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງທາງລົບ ແລະ ບວກ). ໃນການປະຕິບັດວຽກງານໃນປ່າໄມ້ ແລະ ການຕັດໄມ້ມີບາງຜົນກະທົບສະເພາະດັ່ງນີ້:

- ການເກັບກູ້ - ການປ່ຽນແປງຂອບເຂດປົນເປຊອງຂະນິດພັນປ່າໄມ້ ແລະ ແຫລ່ງທີ່ຢູ່ຂອງສັດປ່າ.
- ການກຽມສະຖານທີ່ - ການປ່ຽນແປງໃນເງື່ອນໄຂຂອງດິນ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາດິນ.
- ການສ້າງທາງ - ການປ່ຽນແປງໃນກະແສນ້ຳໄຫລ, ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປາ, ຄອງລະບາຍນ້ຳ.
- ການປູກປ່າຄືນ - ການປ່ຽນແປງການປະປົນຂອງຂະນິດພັນ ແລະ ຄວາມຫລາກຫລາທາງພັນທຸກຳ

ISO 14001 ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ວັດຖຸປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ແຜນການຕ່າງໆ ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ຫລື ບັນເທົາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຮ້າຍແຮງ. ເປົ້າໝາຍແມ່ນປ້ອງກັນມົນລະພິດ ແລະ ການປັບປຸງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອນຳໄປສູ່ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ສະພາມົນຕີວ່າດ້ວຍການພິທັກປ່າໄມ້ (FSC)

ການພິທັກແມ່ນຄວາມທ່ວງໃຍ, ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ການປັບປຸງຊັບສິນ ຫລື ຊັບພະຍາກອນ. FSC ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1993 ແລະ ປະກອບດ້ວຍອົງການ ການຄ້າໄມ້ທ່ອນ, NGO ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ອົງການປະຊາຊົນພື້ນເມືອງ, ກຸ່ມປ່າໄມ້ຊຸມຊົນ ແລະ ອົງການຍັງຍືນຕ່າງໆ. ຄະນະກຳມາທິການແມ່ນ້ຳຂອງກໍແມ່ນເປັນສະມາຊິກຂອງ FSC.

FSC ໄດ້ສ້າງຫລັກການ ແລະ ບັນທັດຖານເຊິ່ງຖືກອອກແບບເພື່ອນຳພາການສ້າງມາດຕະຖານ ແຫ່ງ

ຊາດ ແລະ ພູມິພາກ. ຫຼັກການຕ່າງໆ ແລະ ບັນທັດຖານ ເຊິ່ງໄດ້ສະຫຼຸບຢູ່ຂ້າງລຸ່ມ ສາມາດນຳໃຊ້ໃນປ່າໄມ້ເຂດຮ້ອນ, ເຂດອົບອຸ່ນ ແລະ ເຂດໜາວໄດ້ທັງໝົດ, ແລະ ສາມາດປັບເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບເງື່ອນໄຂທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພູມິພາກ. ຫຼັກການ ແລະ ບັນທັດຖານດັ່ງກ່າວປະກອບມີ:

- ການຄອບຄອງໄລຍະຍາວ ແລະ ສິດທິການຊົມໃຊ້ຂອງດິນປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆ ຕ້ອງໄດ້ຖືກນິຍາມ, ບັນທຶກ ແລະ ສ້າງເປັນກົດໝາຍ.
- ສິດທິດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ດ້ານປະເພນີຂອງປະຊາຊົນພື້ນເມືອງ ໃນການຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປ່າໄມ້ ຂອງເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ເຄົາລົບ.
- ອົງການປ່າໄມ້/ຕັດໄມ້ ຕ້ອງ :
 - ດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍແຫ່ງຊາດ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ
 - ສ້າງຂັ້ນຕອນ (ລະບຽບການ) ເພື່ອການຊົມຜະລິດຕະພັນຫລາຍຢ່າງ ຈາກປ່າໄມ້ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
 - ຮັກສາໜ້າທີ່ທາງນິເວດ ແລະ ຄວາມສົມບູນຂອງປ່າໄມ້ ໂດຍການປົກປັກຮັກສາ ຊີວະນາໆພັນ, ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ດິນ, ລະບົບນິເວດທີ່ ເປັນເອກະລັກ ແລະ ບອບບາງ.
 - ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນ, ທັນສະພາບເພື່ອບັນລຸວັດຖຸປະສົງໄລຍະຍາວສຳລັບປ່າໄມ້ຍືນຍົງ.
 - ຕິດຕາມກວດກາສຸຂະພາບປ່າໄມ້, ປະສິດຜົນການຜະລິດ, ການເບິ່ງແຍງຕ່ອງໂສ້ຂອງປ່າໄມ້, ຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.
 - ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ຂັ້ນໜຶ່ງ ແລະ ຂັ້ນສອງ ທີ່ພັດທະນາໄດ້ດີ, ທີ່ຕັ້ງຂອງຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ, ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

- ຄຸ້ມຄອງການປູກປ່າ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບທຸກໆ ຫຼັກການຕ່າງໆ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ

ເພື່ອສຳເລັດເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ, FSC ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ຈິດສຳນຶກຖືກປັບປຸງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວກັບໃນການດຳເນີນວຽກງານດ້ານປ່າໄມ້, ໂດຍລັດຖະບານ, ແລະ ມວນຊົນທົ່ວໄປ ໃນຂົງເຂດລຸ່ມນີ້:

- ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້
- ນຳທຸກໆຄຳໃຊ້ຈ່າຍຂອງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຜະລິດ ເຂົ້າໃນລາຄາຜະລິດຕະພັນປ່າໄມ້ (ຕົວຢ່າງ: ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍພາຍນອກມີຫຍັງແດ່)
- ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ໃຫ້ສູງສຸດ ແລະ ດີທີ່ສຸດ
- ຫລຸດຜ່ອນຜົນເສັງຫາຍ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ.
- ຫລີກລ່ຽງການຊົມໃຊ້ເກີນຂອບເຂດ ແລະ ການເທັບກ່ຽວໄມ້ເກີນຂອບເຂດ

ບໍລິສັດຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກ FSC ແມ່ນມີສິດເພື່ອໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍຜະລິດຕະພັນຂອງບໍລິສັດດ້ວຍກາ “Smart wood“ ເຊິ່ງຢັ້ງຢືນໃຫ້ຜູ້ຊື້ວ່າໄມ້ແມ່ນໄດ້ມີການຕັດໃນລັກສະນະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກປ່າໄມ້ທີ່ຖືກຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງ.

ອົງການໄມ້ທ່ອນເຂດຮ້ອນສາກົນ (ITTO)

ITTO ຕັ້ງຢູ່ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ ມີສະມາຊິກໃນ 56 ປະເທດ ແລະ ອຸທິດຕົນເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ເຂດຮ້ອນຂອງໂລກ. ການຄັດເລືອກບັນທັດຖານຂອງອົງການດັ່ງກ່າວ ສຳລັບປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງມີຄື:

- ຮັບປະກັນ ແລະ ປົກປ້ອງຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ຈາກການບຸກລຸກ
- ນຳໃຊ້ວິທີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ດີທີ່ສຸດ

- ມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຂຶ້ນກັບປ່າໄມ້ ໃນການຕັດສິນບັນຫາ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນໆ
- ສະໜອງ:
 - ຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ສິ່ງຈູງໃຈຕ່າງໆ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ
 - ຂອບເຂດວຽກທີ່ສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານສະຖາບັນ
 - ຜົນປະໂຫຍດ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ
- ບຳລຸງຮັກສາຊີວະນາໆພັນ
- ປົກປ້ອງ ດິນ ແລະ ນ້ຳ

ອົງການໄມ້ທ່ອນເຂດຮ້ອນສາກົນ ຍັງເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການສ້າງ ແລະ ການເຝິກອົບຮົມພະນັກງານ ໃນ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໃນການດຳເນີນການຄຸ້ມ ຄອງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ ແລະ ເພີ່ມຄຸນຄ່າໃນການຜະ ລິດຕະພັນໄມ້ຂຶ້ນໜຶ່ງ.

ວິທີການດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບ ຍືນຍົງ

ຕົວຢ່າງຕ່າງໆ ຂອງບາງ ວິທີການດຳເນີນການ ເຊິ່ງສາມາດຊ່ວຍໃນການບັນລຸການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແບບຍືນຍົງ ໃນອ່າງແມ່ນ້ຳຂອງຈະສະຫລຸບໃນພາກ ນີ້. ບໍ່ມີຫຍັງງ່າຍດາຍ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ແຕ່ ມັນມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດ. ບາງບາດກ້າວ ທຳອິດ ລວມມີການເພີ່ມການຄວບຄຸມກິດຈະກຳ ການຕັດໄມ້ ທີ່ດຳເນີນໃນປະຈຸບັນໂດຍ ການເຈລະ ຈາຄົນທຸກສັນຍາ ໃນປະຈຸບັນ ຢ່າງເປີດເຜີຍ ແລະ ໂປ່ງໃສ. ສັນຍາໃໝ່ຕ້ອງໃຫ້ຄຸນຄ່າຊັບພະຍາກອນປ່າ ໄມ້ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ມີກຳນົດຂໍ້ຮຽກຮ້ອງໃນການ ດຳເນີນການຕັດໄມ້ ແລະ ການປ້ອງກັນ ເພື່ອປົກປັກ ຮັກສາຊັບພະຍາກອນຂອງລະບົບນິເວດຕ່າງໆ

ຕ້ອງມີການຄວບຄຸມການສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກຢ່າງ ເຂັ້ມງວດ ຈາກແຕ່ລະປະເທດພາຄີ ແມ່ນ້ຳຂອງ ເພື່ອ ຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີແຕ່ການຕັດໄມ້ຖືກກົດໝາຍ,

ອາກອນ ແລະ ພາສີ ລາຍຮັບ ຕ້ອງຖືກເກັບເຂົ້າຄັງ ເຊື່ອຖືຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ເຕັມສ່ວນ ແລະ ບໍລິ ມາດການຕັດໄມ້ຕ້ອງບໍ່ຄຸກຄາມຕໍ່ຜົນຜະລິດປ່າໄມ້ ແບບຍືນຍົງ. ໂຄງການຕິດຕາມກວດກາ ການກະທຳ ຜິດດ້ານປ່າໄມ້ ຂອງປະເທດກຳປູເຈັງໄດ້ຮັບທຶນ ແລະ ປະສານງານ ໂດຍອົງການ UNEP, DANIDA ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ, ແມ່ນເປັນຕົວຢ່າງໜຶ່ງ ສະແດງເຖິງການໂຕ້ຕອບທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຕໍ່ສູ້ ກັບການ ຕັດໄມ້ຜິດກົດໝາຍ. ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ເພື່ອຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການເຊົ່າຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ອາດສົ່ງຜົນໃຫ້ຜົນຜະ ລິດມີຄວາມຍືນຍົງກ່ວາການໃຫ້ສິດຄອບຄອງແກ່ຜູ້ມາ ຈາກຂ້າງນອກເພື່ອຂຸດຄົ້ນຕໍ່ປ່າໄມ້.

ນອກຈາກນັ້ນ, ປ່າໄມ້ຕ້ອງໄດ້ຖືກປົກປ້ອງຈາກ ການຕັດໄມ້ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ບຸກລຸກທຳລາຍສັດ ແລະ ພືດ, ແລະ ການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ, ຢາ ຂ້າຫຍ້າ ແລະ ສານເຄມີອື່ນໆເກີນຂອບເຂດ.

ປະເດັນທີ່ພົວພັນກັບນ້ຳ ໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າ ໄມ້ ແບບຍືນຍົງ

ບາງວິທີການດຳເນີນການຕັດໄມ້ ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ສາ ມາດຊ່ວຍ ປົກປ້ອງຄຸນະພາບນ້ຳ, ອຸທິກະສາດ ແລະ ນິເວດວິທະຍາທາງນ້ຳ ຂອງປ່າໄມ້ ລຽບຕາມສາຍ ນ້ຳ:

- ໃນເຂດແຄມນ້ຳ, ແຖວຂອງປ່າໄມ້ໃນເຂດ 30 ແມັດຈາກແຄມຝັ່ງ ຕ້ອງໄດ້ຮັກສາໄວ້ ເປັນແລວ ກັ້ນຕອງ (filter strip) ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນການຕົກ ຕະກອນ ແລະ ການພັດພາທາດອາຫານໄປ ຈາກເຂດຕັດໄມ້ ໄປສູ່ສາຍນ້ຳ, ແລະ ປະຕິບັດໄມ້ ເປັນຮິ່ມ ແລະ ພືດອື່ນໄວ້ ທີ່ສາຍນ້ຳ ແລະ ທີ່ ຂອບໜອງນ້ຳ ເພື່ອ ຈຸດປະສົງ ເປັນແຫລ່ງທີ່ຢູ່ ທາງນ້ຳ.
- ຄ້າຍກັນນັ້ນ, ເພື່ອປ້ອງກັນການຕົກຕະກອນທີ່ຈະ ໂຫລເຂົ້າໃນສາຍນ້ຳ, ຫົນທາງໄປສູ່ບ່ອນຕັດໄມ້ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງ:
 - ໃຫ້ໂກຈາກແຄມສາຍນ້ຳ ແລະ ດິນທາມ;

- ຫລືກລ່ຽງໜ້າຄ້ອຍທີ່ຊັນ ແລະ ບໍ່ຫມັ້ນຄົງ;
- ຫລຸດຜ່ອນການຂ້າມສາຍນໍ້າ;
- ຂົວຂ້າມນໍ້າໃຫ້ຕັ້ງສາກ ກັບສາຍນໍ້າ;
- ບໍ່ມີການຂັບລົດ ຜ່ານສາຍນໍ້າ ແລະ ດິນທາມ;
- ນໍ້າໄຫລຈາກທົນທາງ ຕ້ອງຖືກທ້ອນໂຮມຢູ່ຄັນຄູ ແລະ ລະບາຍຜ່ານແລວກັນຕອງກ່ອນຈະລົງສູ່ສາຍນໍ້າ.
- ໄລຍະການຕັດໄມ້, ການປ້ອງກັນໄວ້ກ່ອນ ຕ້ອງໄດ້ຖືກດຳເນີນ ເພື່ອຫລືກລ່ຽງການເຮັດໃຫ້ດິນແຫນ້ນ ແລະ ສ້າງຮອຍລໍ້, ເຊິ່ງຈະຫລຸດຜ່ອນຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ນໍ້າໄຫລເພີ່ມຂຶ້ນ. ທາດເຄມີ, ຢາປາບສັດຕູພືດ, ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ນໍ້າມັນຫລໍ່ລິ້ນ ຕ້ອງເກັບມ້ຽນໃຫ້ດີ ໄກຈາກນໍ້າໜ້າດິນ ແລະ ປ້ອງກັນ ການຊົມລົງສູ່ນໍ້າໃຕ້ດິນ. ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ເສດໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງມືການຕັດໄມ້ ບໍ່ໃຫ້ອະນຸຍາດນຳເຂົ້າໄປໃນສາຍນໍ້າ, ນອກຈາກເສດໄມ້ທີ່ຈຳກັດ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ຖືກລະບຸວ່າເໝາະສົມຕໍ່ທີ່ຢູ່ອາໄສທາງນໍ້າ.
- ພາຍຫລັງຈາກຕັດໄມ້, ດິນທີ່ວ່າງເປົ່າ ຕ້ອງໄດ້ຖືກປູກພືດຄົນທັນທີ ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນ.

ສະຫລຸບຫຍໍ້ ຈຸດສຳຄັນຕ່າງໆ

- ປ່າໄມ້ທີ່ອຸດົມສົມບູນ ໄດ້ປ້ອງກັນຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຂອງອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ ຈາກການຕົກຕະກອນ ແລະ ນໍ້າຖ້ວມ.
- ການສູນເສັງປ່າໄມ້ ໃນບັນດາປະເທດລຽບຕາມແມ່ນໍ້າຂອງ ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ນໍ້າ ແລະ ຕໍ່ຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆ ທີ່ເພິ່ງພາອາໄສນໍ້າ ໃນອ່າງແມ່ນໍ້າຂອງ.
- ປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການພິມ ແລະ ການປະສົມປະສານ ປັດໃຈ ດ້ານລະບຽບກົດໝາຍ, ສະຖາບັນ, ວິຊາການ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ.
- ຫລາຍໆ ໂຄງການຍັງຍືນສາກິນ ສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ແລະ ໃຫ້ລາງວັນແກ່ ການດຳເນີນງານທີ່ສອດຄ່ອງ ກັບບັນທັດຖານທີ່ລະບຸໄວ້ ເພື່ອສຳຫລັບປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ.
- ວິທີການດຳເນີນການຕັດໄມ້ ຕ້ອງດຳເນີນໄປ ໃນທິດທາງ ທີ່ປ້ອງກັນການປົນເປື້ອນ ຕໍ່ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ຄວາມເສັງຫາຍຕໍ່ທີ່ຢູ່ອາໄສທາງນໍ້າ.